

UITSpraak 20 - 232

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellante
tegen
de Examencommissie [X], verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 10 juli 2020 heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat zij heeft vernomen dat [naam] het aanbod aan appellante om een deel van de [X]Stage (hierna: SAS) in het [X], afdeling [X], te volgen, heeft ingetrokken. Dit betekent dat de door appellante voorgestelde SAS niet door kan gaan, en dat appellante evenmin kan starten met het tweede deel van de SAS in het [X], omdat het een vereiste is dat het eerste deel van de SAS in het [X] gedaan wordt.

Bij e-mail van 10 juli 2020 heeft appellante de voorzitter van de examencommissie verzocht de communicatie tussen [naam] en de afdeling [X] te onderzoeken en haar kandidatuur voor een SAS bij de afdeling [X] te ondersteunen.

Op 13 juli 2020 heeft appellante administratief beroep bij het College ingesteld.

Op 4 augustus 2020 heeft verweerder getracht een minnelijke schikking te treffen met appellante. Appellante heeft hierop haar beroep ingetrokken, maar deze intrekking vervolgens op diezelfde dag weer ongedaan gemaakt.

Op 17 augustus 2020 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 26 augustus 2020 tijdens een (online) zitting van een kamer uit het College. Appellante heeft aan de zitting deelgenomen. Namens verweerder hebben [namen], respectievelijk voorzitter, vice-voorzitter van de examencommissie en ambtelijk secretaris Universitaire Opleidingen, deelgenomen.

**Uitspraak
20-232**

Blad 2/7

Overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Bij e-mail van 17 juni 2020 heeft appellante aan [naam] gevraagd of zij een SAS van minimaal 8 weken op zijn afdeling [X] mag volgen.

Bij e-mail van 19 juni 2020 heeft [X] aan appellante bericht dat zij welkom is de SAS bij haar in het [X] te lopen.

Op 22 juni 2020 heeft appellante verweerder bericht haar SAS te mogen volgen in het [X] en het [X].

Bij besluit van 26 juni 2020 heeft verweerder aan appellante toestemming verleend voor het volgen van acht weken SAS in het [X] (start: 3 augustus 2020, onder begeleiding van [naam]) en acht weken SAS in het [X] (start 28 september 2020, onder begeleiding van [naam]). Daarbij heeft verweerder de volgende voorwaarden gesteld:

- Appellante dient een Individueel Opleidingsplan (IOP) te schrijven als overdracht van het eerste deel van de SAS naar het tweede deel van de SAS. Het IOP dient appellante ook te bespreken met [naam] bij de start van de stage in het [X];
- Appellante dient voor allebei de delen een afzonderlijke beoordeling te krijgen en beide beoordelingen moeten ten minste voldoende zijn.

Bij e-mail van 10 juli 2020, om 13:26 uur heeft [naam] aan appellante medegedeeld dat zij uit navraag bij de [X] in het [X] begrijpt dat er een noodzaak is tot intensieve begeleiding. Er is binnen haar afdeling geen ruimte voor intensieve begeleiding van een [X]. Daardoor kan zij het verzoek van appellante voor een SAS niet honoreren.

Bij e-mail van 10 juli 2020, om 15:16 uur, heeft appellante gereageerd op de e-mail van [naam] en daarbij aangegeven dat er door verweerder geen voorwaarden zijn gesteld wat betreft hoe intensief de begeleiding loopt. Appellante vraagt om een normale begeleiding zoals dat voor iedere [X] geldt. Zij verzoekt [naam] haar intrekking te herzien.

Bij e-mail van 10 juli 2020, om 15:23 uur, heeft [naam] appellante medegedeeld dat zij begrijpt dat dit een lastig bericht voor haar is. Na overleg met de [X] kan zij appellante helaas niet helpen. Voor verdere vragen verzoekt zij appellante zich te wenden tot verweerder, zodat gekeken kan worden hoe dit het beste in goede banen geleid kan worden.

Uitspraak

20-232

Blad 3/7

Bij e-mail van 30 juli 2020 heeft de managementassistent van de [X] op de e-mail van appellante van 17 juni 2020 gereageerd. Hierin geeft zij aan dat appellante eventueel op 14 september 2020, of eerder, met de SAS op de afdeling [X] van het [X] mag beginnen.

Bij e-mail van 4 augustus 2020 heeft appellante de managementassistente laten weten dat zij getracht heeft telefonisch contact op te nemen om de data te overleggen. Na diverse e-mailwisselingen hebben de managementassistente en appellante telefonisch contact. Vervolgens heeft appellante het verzoek naar haar gemaïld of zij de gehele SAS op de [X] mag volgen. Hierop volgt de reactie dat een 16-weeken durende SAS niet gaat passen. Na verschillende e-mailwisselingen heeft appellante op 10 augustus 2020 aan de managementassistente gemaïld dat het haar niet is gelukt telefonisch contact op te nemen met [naam]. Appellante geeft aan een afspraak met [naam] te hebben op 21 augustus 2020 en zal de gegevens van haar stage aan de administratie verstrekken.

Op 10 augustus 2020 heeft de managementassistente aan appellante aangegeven dat dat akkoord is en haar verzocht haar personeelsnummer door te geven. Op diezelfde dag heeft appellante telefonisch contact met [naam]. Vervolgens heeft appellante hem een e-mail gestuurd waarin ze aangeeft het telefonische gesprek demotiverend te hebben ervaren.

Bij e-mail van 11 augustus 2020 heeft [naam] gereageerd op de e-mail van appellante waarin hij aangeeft zich enigszins te verbazen over de toonzetting in haar e-mail en in het telefoongesprek. Hij ziet geen meerwaarde in het geplande gesprek op 21 augustus 2020 en adviseert appellante op zoek te gaan naar een andere plek om haar SAS te volgen.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder stelt zich op het standpunt dat het bestreden besluit niet meer is dan een mededeling ten aanzien van de gevolgen van de intrekking van het aanbod van [naam] met betrekking tot de 8 weken durende SAS in het [X]. Tegen de beslissing van [naam] om aan appellante geen stageplaats te bieden kan verweerder zich niet verweren. Het is niet zijn beslissing, en verweerder heeft geen invloed gehad op deze beslissing.

3 – De gronden van het beroep

Appellante stelt zich op het standpunt dat verweerder minimale pogingen had kunnen doen om te onderzoeken wat er aan de hand is alvorens het bestreden

**Uitspraak
20-232**

Blad 4/7

besluit te nemen. Verweerder had moeten onderzoeken waarom [naam] haar aanbod introk.

4 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij besluit van 7 januari 2019 heeft verweerder onder meer de voorwaarde herhaald dat appellante er zelf verantwoordelijk voor is om te solliciteren naar een plek voor het volgen van haar SAS. Dit besluit is in rechte onaantastbaar. Bij besluit van 26 februari 2019 heeft verweerder deze voorwaarde en de voorwaarde dat appellante de SAS binnen het [X] moet volgen herhaald. Tegen dit besluit had appellante beroep bij het College ingesteld. Het College heeft bij mondelinge uitspraak van 7 augustus 2019, zaaknummer 19-049, dat beroep van appellante ongegrond verklaard.

In eerste instantie had verweerder bepaald dat appellante de gehele SAS binnen het [X] dient te volgen. Zie bijvoorbeeld het besluit van 26 februari 2019. Na bemiddeling van de Ombudsfunctionaris heeft verweerder toestemming aan appellante verleend om de SAS op te splitsen in een periode van 8 weken in het [X] en, als deze met goed gevolg is afgerond, 8 weken elders. Ter zitting heeft verweerder verklaard aan deze wijze van invulling van de SAS vast te houden.

In het bestreden besluit heeft verweerder aan appellante medegedeeld dat zij heeft vernomen dat [naam] het aanbod aan appellante om een deel van de SAS in het [X], afdeling [X], te volgen, heeft ingetrokken. Dit betekent dat de door appellante voorgestelde SAS niet door kan gaan, ook niet het tweede deel in het [X], omdat het een expliciete voorwaarde van verweerder is dat de eerste helft van de SAS in het [X] gedaan wordt.

Appellante wenst, nu de mogelijkheid om de eerste 8 weken de SAS bij [naam] te volgen is afgefallen, de SAS alsnog geheel buiten het [X] te volgen, dan wel te beginnen met de SAS van 8 weken in het [X].

In het proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van 7 augustus 2019 is vermeld dat van appellante wordt verwacht dat zij zelf een motivatiebrief schrijft, specifiek voor het bepaalde specialisme, waarin zij aangeeft wat zij wil leren in het vakgebied. Het College heeft aangegeven dat appellante zich dient te realiseren dat zij niet de enige is die een stageplek zoekt. Dit veronderstelt dat zij zich gemotiveerd en geïnteresseerd opstelt in de sollicitatieprocedure, zich adequaat voorbereidt op een sollicitatiegesprek en zich ook overigens houdt aan de binnen

Uitspraak
20-232
Blad 5/7

de opleiding [X] en voor de SAS geldende regels. Appellante kan daarvoor evenals haar medestudenten hulp zoeken bij iemand van [X] of de studieadviseur.

Uit de e-mail van 11 augustus 2020 van [naam] aan appellante over de mogelijkheid om een SAS bij zijn afdeling te volgen, blijkt dat hij aangeeft zich enigszins te verbazen over de toonzetting van de e-mail van appellante (en ook van het telefoongesprek dat hij op die dag met appellante had) en over de manier waarop zij dit allemaal probeert te regelen. Hij legt daarbij uit dat kandidaten die in aanmerking willen komen voor een stageplaats (X) normaliter al in de eerste e-mail een motivatiebrief en CV toesturen. Vervolgens heeft hij het verloop van de sollicitatieprocedure uitgelegd.

In de e-mail van 17 juni 2020 van appellante aan [naam] geeft zij geen blijk van haar motivatie voor het volgen van een SAS op de afdeling van [naam]. De enkele mededeling dat zij dringend op zoek is naar een SAS op korte termijn, kan feitelijk juist zijn, maar het College wil appellante (nogmaals) via deze weg meegeven kritisch te kijken naar de manier waarop zij communiceert met anderen en hoe haar wijze van communiceren op anderen kan overkomen. Appellante dient het belang hiervan niet te onderschatten. Derhalve blijft het dringende advies staan aan appellante om aan de slag te gaan met coaching om haar vaardigheden hierin te versterken.

Het College dient de vraag te beantwoorden of verweerder in strijd met het recht handelt door vast te houden aan het vereiste dat appellante pas aan een SAS van 8 weken buiten het [X] mag beginnen nadat zij 8 weken SAS in het [X] met succes heeft doorlopen.

Het College heeft reeds meermaals overwogen dat verweerder niet in strijd met het recht handelt door aan de SAS van appellante de voorwaarde te verbinden dat die volledig binnen het [X] wordt gevolgd. Gegeven dat het voornamelijk aan het handelen en gedrag van appellante zelf ligt dat zij er tot nu toe niet in is geslaagd binnen het [X] een SAS-plaats te krijgen en dat de redenen die verweerder in eerste instantie tot het stellen van deze voorwaarde heeft gebracht, zich nog steeds en onverkort voordoen, ziet het College geen reden daarover nu anders te oordelen. Bepaald zorgwekkend te noemen is dat de Commissie Professionaliteit verweerder eerder heeft bericht geen mogelijkheden meer te zien het professionele gedrag van appellante positief te beïnvloeden. Dit betekent dat de handreiking van verweerder aan appellante, waardoor zij 8 weken SAS buiten het [X] mag volgen nadat zij eerst met goed gevolg 8 weken SAS binnen het [X] heeft gevolgd, reeds hierom evenmin in strijd met het recht is.

**Uitspraak
20-232**

Blad 6/7

De omstandigheid dat – zo is gebleken – appellante moeite heeft een plek voor de SAS binnen het [X] te krijgen, maakt niet dat verweerder deze eis niet langer kan stellen. Zoals in deze uitspraak is vermeld, is het de verantwoordelijkheid van alle studenten, en dus ook van appellante, om zelf te solliciteren naar een SAS. Het College doet nogmaals een klemmende oproep aan appellante om te werken aan haar professionele communicatie. Het risico is anders reëel dat zij er niet in zal slagen haar opleiding [X] aan deze universiteit met succes af te ronden.

Doordat [naam] haar goedkeuring aan de SAS van appellante in het [X] had ingetrokken, restte verweerder niet anders dan ook de toestemming voor de SAS in het [X] in te trekken. Anders dan appellante veronderstelt, is het niet de verantwoordelijkheid van verweerder om [naam] te bewegen deze beslissing te herzien. Het College hecht er wel aan op te merken dat het dossier en het verhandelde ter zitting geen aanknopingspunten bieden om aan te nemen dat (de voorzitter van) verweerder invloed heeft gehad op de beslissing van [naam].

Gelet hierop heeft verweerder terecht het bestreden besluit genomen. Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
20-232

Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen LLB, dr. C.V. Weeda en F.T. van Wetten (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: